

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521200662
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521200662.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: K. B. K., narodený dňa XX.XX.XXXX a G. M. K., narodený dňa XX.XX.XXXX, T. Š. T. M. L., R. F. M. Š. F., zastúpení kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, bytom u matky, deti rodičov: matky - O. K., narodená dňa XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: T. XX, Z., G..Č.. Z. X, Z., Š. T. M. L. F. R., zastúpená NIKU & partners, s.r.o., so sídlom: Prokopa Veľkého 51, Bratislava, IČO: 36 866 008 a otca - V. Z. K., narodený dňa XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: X. XX, F. XXXX, G. F., R. Š., bývajúci na adrese XXXX I.. M. M., F.. XXE, XXXXX, H., Š. R., M. Š. F., Š. T. M. Š.G. F. F. R., zastúpený advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, AK so sídlom: Zámocká 18, Bratislava, IČO: 42 254 396, v konaní na návrh otca o nariadenie neodkladného opatrenia, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava V, so sídlom: Prokofievova 4, Bratislava, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05. marca 2021, č.k. 68P/35/2021 - 88, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 05. marca 2021, č.k. 68P/35/2021 - 88, mení tak, že matka je povinná dočasne umožniť otcovi Skype kontakt s maloletým K. B. K., narodeným dňa XX.XX.XXXX a G. M. K., narodeným dňa XX.XX.XXXX a to každý utorok a štvrtok v čase od 19,00 hod. do 19,30 hod. a každú nedeľu v čase od 18,30 hod. do 19.30 hod.

II. Vo zvyšku návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietla.

III. Matka je povinná deti a súčasne zariadenie s nainštalovaným Skype určeným na kontakt detí s otcom riadne pripraviť, za účelom komunikácie s otcom.

IV. Toto neodkladné opatrenie bude trvať na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na súde prvej inštancie vedené pod sp.zn. 20P/18/2017 o úpravu práv a povinností k maloletým deťom.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 05. marca 2021, č.k. 68P/35/2021 - 88, zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť povinnosť matke umožniť mu každý utorok, stredu a štvrtok v čase od 19,00 hod. do 19,30 hod. a každú sobotu a nedeľu v čase od 18,30 hod. do 19.30 hod. kontakt s maloletými deťmi prostredníctvom Skype. Súčasne sa domáhal, aby súd uložil matke povinnosť deti na styk riadne pripraviť a zariadenie s nainštalovaným Skype určeným na kontakt detí s otcom riadne pripraviť, aby mohli deti s otcom komunikovať. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 18.02.2021 č. k. 20P/18/2017-1849 vylúčil návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie.

2. Súd prvej inštancie v rámci svojho odôvodnenia uviedol, že matka detí sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.01.2017 domáhala rozvodu s otcom detí, na čas po rozvode žiadala zveriť jej deti do osobnej starostlivosti a určiť otcovi výživné na K. v sume 500,- € a na G. v sume 450,- € mesačne. Styk

otca s deťmi navrhla neurčiť. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 20P/18/2017-1374 zo dňa 19.02.2019 jej manželstvo s otcom detí rozviedol (výrok I), zveril deti na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a určil oprávnenie obom rodičom deti zastupovať a spravovať ich majetok (výroky II, III), uložil otcovi povinnosť platiť výživné na K. B. v sume 400,- € mesačne a na maloletého G. M. v sume 350,- € mesačne (výrok IV) a osobitne upravil styk otca s deťmi (výrok V) a zakázal otcovi vycestovať z krajiny za podmienok vymedzených v ods. VI. odôvodnenia rozsudku. Na základe odvolania voči rozsudku odvolací súd rozsudkom č. k. 11CoP/241/2019-1726 zo dňa 12.11.2019 zakázal otcovi vycestovať s deťmi mimo SR a vo výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otec odôvodnil tým, že na súde prvej inštancie prebieha konanie o rozvod manželstva rodičov maloletých detí, ktoré nie je právoplatne skončené v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi. Od júla 2020 sú obe maloleté deti v starostlivosti matky na území Slovenskej republiky a ich kontakt s otcom je obmedzený, nakoľko sa otec zdržiava v Spojených štátoch amerických. Podľa jeho tvrdenia spočiatku mu matka umožňovala kontakt s deťmi cez Skype len jedenkrát do týždňa (max. na 15 minút), neskôr dva krát týždenne, no niekedy otec s deťmi netelefonoval vôbec. Od decembra 2020 sa kontakt s deťmi realizuje dvakrát v týždni na 15-30 minút a jeho realizácia závisí podľa jeho tvrdenia výlučne od rozhodnutia matky, nakoľko osobný kontakt otca s deťmi aktuálne nie je možný (konkrétne dôvody neuviedol). Kontakt s deťmi otec preukazuje prehľadom hovorov realizovaných od 17.12.2020 v prílohe návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vzhľadom na súčasnú situáciu a podľa vyjadrenia otca aj nepravdepodobnosť konečného rozhodnutia, týkajúceho sa úpravy styku s maloletými deťmi v konaní o rozvod manželstva, bol nútený podať si návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ohľadne úpravy styku s deťmi aspoň na diaľku, prostredníctvom Skypu.

4. Otec vo svojom návrhu ďalej poukazuje na realizáciu styku rodičov s deťmi v Spojených štátoch amerických, keď sa o ne starali striedavo, pričom každý z rodičov bol s deťmi v dennom kontakte na diaľku v trvaní 1 hodiny v čase prebiehajúcej starostlivosti u druhého rodiča. Po návrate detí na Slovensko otec žiadal matku prostredníctvom právnych zástupcov, či na mediácii s matkou o častejši a širší rozsah styku s deťmi na diaľku, avšak matka na jeho požiadavky nepristúpila. Podľa názoru otca je v záujme maloletých detí upraviť styk cez technické prostriedky v čo najširšom rozsahu, najmä za účelom udržiavania a rozvíjania vzťahov medzi nimi a deti sú na takúto formu styku zvyknuté. Deti sú vo veku, kedy s ním dokážu komunikovať na diaľku. Podľa jeho vyjadrenia konkrétna úprava ním navrhnutého styku (ako jediná možná v danej situácii) rešpektuje školské povinnosti detí a ich voľný čas. Prostredníctvom video - hovorov chce otec udržiavať kontakt detí aj s inými členmi jeho rodiny, s ktorými majú deti pekný a láskyplný vzťah.

5. Matka reagujúc na návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vo vyššie uvedenom rozsahu v svojom písomnom podaní doručenom súdu dňa 26.02.2021 navrhla zamietnuť návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Vo vyjadrení poukázala na to, že otec neosvedčil naliehavosť potreby bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania. Práve naopak, z matkou priložených listinných dôkazov je podľa nej zrejmé, že kontakt otca s deťmi je zabezpečený prostredníctvom video-hovorov dva krát do týždňa (vždy v stredu a v sobotu) na základne dohody rodičov. Matka riadne, pravidelne a dobrovoľne otcovi tento kontakt umožňuje v nimi dohodnutých časoch. V rámci vyjadrenia matka v krátkosti opísala i odchod otca s deťmi do Spojených štátov amerických a následné realizovanie styku otca s deťmi po ich príchode na Slovensko v júli 2020. Matka poukázala na fakt, že v rámci mediálnych rokovaní realizovaných za účasti rodičov detí boli zadané „pravidlá“ realizovania video-hovorov otca s deťmi, medzi ktoré patril aj dohodnutý časový rozsah hovorov 15 minút (rozpis realizácie video-hovorov je súčasťou podania matky). K striedavej starostlivosti o deti v USA matka uviedla, že každodenný kontakt s deťmi na diaľku prebiehal za podmienky, že ani jeden z rodičov nebude s deťmi komunikovať o aktuálnom prebiehajúcom súdnom konaní a o okolnostiach z neho vyplývajúcich. Otec na mediáciách súhlasil s otázkami týkajúcimi sa pravidiel realizácie video-hovorov, úhrady ročného výživného. V súčasnosti deti otca ani jeho rodinu nespomínajú, častejšieho kontaktu sa nedožadujú a matka vzhľadom na priam obsesívne správanie otca a zaťažovanie maloletých detí, častejší kontakt otca s nimi nepovažuje za súladný s ich najlepším záujmom a ich potrebami.

6. V rámci skutočného stavu (hlavne obsahom spisu sp. zn. 20P/18/2017) súd prvej inštancie zistil, že ohľadne oboch detí prebieha na súde prvej inštancie konanie na návrh otca vo veci rozhodnutia súdu pri nezhode rodičov, ktoré nie je doposiaľ právoplatne skončené, a to z dôvodu doručovania rozhodnutia vo veci samej otcovi do Spojených štátov amerických. Pod sp.zn. 20P/18/2017 prebieha na súde prvej inštancie konanie vo veci rozvodu manželstva účastníkov konania (vo veci rozvodu je vec právoplatne skončená, avšak odvolací súd vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie o úprave výkonu

rodičovských práv a povinností rodičov k deťom na čas po rozvode a uložil súdu prvej inštancie vykonať znalecké dokazovanie). Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že manželstvo rodičov detí bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 19.02.2019 č. k. 20P/18/20217- 1374, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, zastupovaním a správou ich majetku boli oprávnení obaja rodičia, súd určil otcovi výživné na maloletého K. v sume 400,- € a na maloletého G. v sume 350,- € v každom kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky. Súd zakázal otcovi vycestovať s oboma deťmi mimo územia Slovenskej republiky bez súhlasu matky a prítomnosti matky alebo bez rozhodnutia súdu, ktorým by otcovi udelil súhlas na vycestovanie s maloletými deťmi mimo územia SR. Súd upravil styk otca s deťmi na každý párný týždeň od piatka od 16:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 08:00 hod. a každý nepárny týždeň od štvrtka od 16:00 hod. do nasledujúceho piatka do 08:00 hod. s tým, že maloleté deti prevezme v predškolskom alebo školskom zariadení, ktoré deti navštevujú a po ukončení styku ich na rovnakom mieste odovzdá a v prípade neprítomnosti detí v tomto zariadení bude miestom prevzatia a odovzdania bydlisko matky. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie obaja rodičia a odvolací súd rozsudkom zo dňa 12.11.2019 č. k. 11CoP/241/2019-1726 a) výrok o zákaze vycestovania otca s deťmi zmenil tak, že otcovi zakázal vycestovať s deťmi mimo územia SR bez písomného súhlasu matky alebo bez rozhodnutia súdu o nahradení súhlasu matky s vycestovaním s maloletými deťmi mimo územia SR; b) výrok o úprave styku otca s deťmi zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, c) vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu ďalej zistil, že konanie v časti úpravy styku otca s deťmi bolo uznesením č. k. 20P/18/2017-1778 zo dňa 05.05.2020 (právoplatné 01.06.2020) prerušené do právoplatného skončenia konania o nariadenie návratu detí na územie Slovenskej republiky, ktoré sa vedie na United States District Court for the Northern District of Illinois (Chicago Division), pod spis. zn. 1:19-cv-07298 (No. 19 C 07298). Z obsahu spisu sp. zn. 20P/18/2017 mal súd prvej inštancie preukázané, že v návratovom konaní vedenom na americkom súde (No. 19 C 07298, K. v. K.) bolo vykonané aj znalecké dokazovanie štátom ustanoveným znalcom, ktorý mal vyšetrovať deti aj rodičov. Dňa 21.07.2020 bolo v konaní o nariadenie návratu maloletých detí K. na Slovensko (vedené pred United States District Court for the Northern District of Illinois (Chicago Division) vydané rozhodnutie, ktorým súd nariadil návrat detí na územie Slovenskej republiky.

7. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1,2, § 326 ods.1, § 329 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 332 ods. 1, § 234 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a § 2 ods. 1, 2 § 360 ods. 1, § 363 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), čl. 4 CMP, § 28 ods. 1,2,3, § 34 ods. 1 zákona o rodine a vecne tým, že vykonaným dokazovaním (okrem iného aj lustráciou v managmente súdu) mal preukázané, že rodičia maloletých detí sú právoplatne rozvedení, matka žije spolu s deťmi v Bratislave a otec v Spojených štátoch Amerických. Z obsahu spisu sp.zn. 20P/18/2017 súd prvej inštancie zistil, že na otca bol súdom vydaný medzinárodný a európsky zatýkací rozkaz, z čoho došiel k záveru, že to je pravdepodobne aj tým dôvodom, pre ktorý nemôže otec pricestovať na územie Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu je možné styk realizovať len prostredníctvom elektronickej komunikácie. Konanie vo veci samej ohľadom úpravy styku otca s deťmi je prerušené do právoplatného skončenia konania o nariadenie návratu detí na územie Slovenskej republiky vedeného na United States District Court for the Northern District of Illinois (Chicago Division), pod spis. zn. 1:19-cv-07298 (No. 19 C 07298). Z podaní právnych zástupcov rodičov detí obsiahnutých v pripojenom spise sp.zn. 20P/18/2017 vyplýva, že vo veci návratového konania vedeného pred americkým súdom súd rozhodol, pričom otec sa pôvodne odvolal proti rozhodnutiu o nariadení návratu detí na Slovensko, ale následne zobral odvolanie späť. Konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené podľa právnej zástupkyne matky z dôvodu, že otec vyhlásil osobný bankrot a jeho výsledok bude mať vplyv na ďalší postup súdu vo veci návratového konania v časti o náhrade trov konania.

8. Z obsahu tohto spisu (sp. zn. 68P/35/2021), najmä z vyjadrení účastníkov konania súd prvej inštancie zistil, že styk otca s deťmi po ich návrate na územie Slovenskej republiky prebiehal od 06.08.2020 formou video-hovorov, spočiatku raz týždenne, neskôr dva krát do týždňa. Od 07.08.2020 sa rodičia zúčastňovali mediácie, počas ktorej sa dohodli na pravidlách, za ktorých bude prebiehať styk otca s maloletými deťmi. Otec v rozhovoroch s deťmi avizuje svoj príchod na Slovensko, no dosiaľ sa tak nestalo a vo svojom návrhu bližšie neuvádza dôvody, pre ktoré doposiaľ za deťmi nepricestoval. Súd ďalej dokazovaním zistil, že na súde prvej inštancie prebieha ohľadne otca maloletých detí a to konanie proti ušlému vedené pod sp. zn. 1T/37/2019 (obžaloba vo veci nebezpečného prenasledovania). V konaní sp. zn. 1Tp/99/2019 bol na otca vydaný európsky a medzinárodný zatýkací rozkaz. Z vyjadrení oboch rodičov mal súd prvej

inštancie preukázané, že sa realizujú hovory otca s deťmi v zmysle ich dohody pri mediácii, a to dva krát týždenne - vždy v stredu a v sobotu. Podľa vyjadrenia matky sa deti postupne dostávajú z traumy zažitej v súvislosti s ich premiestnením do Spojených štátov amerických a následným odchodom na územie Slovenskej republiky. Maloletý K. pokračuje v terapii a jeho zdravotné problémy (tiky v tvári) aktuálne už prestali. Súd prvej inštancie nemal preukázanú nutnosť širšej úpravy styku otca s maloletými deťmi, nakoľko ich styk v rámci vopred určenej dohody prebieha. V tejto súvislosti mal súd prvej inštancie za to, že medzi rodičmi je uzavretá dohoda o úprave styku otca s maloletými deťmi, ktorú rodičia uzatvorili v rámci mediačného procesu a s ktorou obaja súhlasili, a ktorá sa aj realizuje.

9. Súd v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho nariadenie v zmysle návrhu (presne vymedzený v ods. 1 odôvodnenia tohto uznesenia) navrhovateľa/otca. Navrhovateľ neosvedčil potrebu naliehavej úpravy pomerov účastníkov konania, pretože video - hovory medzi ním a maloletými deťmi prebiehajú, a to vždy v stredu a v sobotu, pričom ich dĺžka je rôzna, vždy približne 15- 30 minút. Uvedené potvrdila aj matka, ktorá k svojmu vyjadreniu priložila (rovnako ako navrhovateľ) rozpis hovorov otca s maloletými deťmi. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu z hľadiska na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. To však neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Za daných okolností podľa názoru súdu prvej inštancie nevznikla potreba dočasnej úpravy pomerov maloletých detí v zmysle návrhu otca. Súd nezistil ohrozenie záujmu, života alebo zdravia detí, pre ktoré by bolo potrebné „formou neodkladného opatrenia“ upravovať rodičom práva a povinnosti k maloletým deťom, hlavne ak obaja rodičia potvrdili, že styk otca s maloletými deťmi prebieha. Maloleté deti nie sú podľa názoru súdu v takej situácii, aby si táto vyžadovala riešenie v podobe vydaného neodkladného opatrenia. Súd vyhodnotil návrh navrhovateľa na vydanie neodkladného opatrenia za daných okolností za nedôvodný. V závere svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že ak mu bude zo strany právnych zástupcov rodičov oznámené, že nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie amerického súdu v časti návratového konania v snahe splniac povinnosť mu uloženú odvolacím súdom vykonať znalecké dokazovanie pri opätovnom rozhodovaní o úprave rodičovských práv a povinností rodičov k deťom na čas po rozvoze vyzve účastníkov konania predložiť znalecký posudok vyhotovený štátom ustanoveným znalcom na americkom súde, z ktorého súd vychádzal pri rozhodovaní v návratovom konaní detí na Slovensko. Súd totiž prihliada na aktuálny faktický stav, že: 1) otec detí neovláda slovenský jazyk, 2) súd prvej inštancie musí splniť povinnosť odvolacieho súdu vykonať znalecké dokazovanie, 3) otec sa dlhší čas na území Slovenska nezdržuje a je tu malá pravdepodobnosť, že sa aj zdržiavať v blízkej budúcnosti bude (hlavne pre prebiehajúce trestné konanie).

10. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

11. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec v zákonnej lehote odvolanie. Otec uviedol, že svoje odvolanie odôvodňuje ustanovením § 357 písm. d/ CSP, a taktiež odvolanie podáva z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, ustanovení § 62 ods. 1 CMP a navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že nariadi neodkladné opatrenie v otcom navrhovanom znení. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd prvej inštancie návrh otca zamietol z dôvodu (podľa názoru súdu), že nie sú splnené podmienky pre jeho nariadenie (bod 34. odôvodnenia rozhodnutia), a že nemal preukázanú nutnosť širšej úpravy styku otca s maloletými deťmi, nakoľko styk otca s deťmi v rámci vopred určenej dohody prebieha (bod 31. odôvodnenia). S takýmto záverom súdu prvej inštancie otec nemôže súhlasiť, tento považuje za neudržateľný, zásadným spôsobom zasahujúci do práv otca a najmä detí, a to z nasledovných dôvodov: Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, v rozpore so záujmom maloletých detí a navyše arbitrárne (nereflektujúce skutočný stav veci, s ktorým sa súd náležite nevysporiadal). Otec má za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (v dôsledku ktorých uzavrel, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia), pričom svoje závery oprel prevažne o ničím nepodložené tvrdenia matky, ktoré si osvojil. Otec poukázal na to, že súd prvej inštancie síce v odôvodnení rozhodnutia (bod. 32.) zdôrazňuje spoločnú zodpovednosť rodičov za výchovu a vývoj dieťaťa, právo rodičov na starostlivosť o deti a ich výchovu, ako aj právo detí na rodičovskú výchovu a starostlivosť, avšak tieto

svoje konštatovania neguje tým, že za postačujúci považuje styk otca s deťmi na diaľku dvakrát týždenne v trvaní od 15 do 20 min. Takýto rozsah styku v žiadnom prípade nie je možné považovať za súladný s najlepším záujmom maloletých detí, zohľadňujúci ich citové väzby k oboj rodičom, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia. Takýto rozsah styku nie je postačujúci na udržanie vzťahu otca a detí, obzvlášť nie za situácie, kedy matka sama rozhoduje, či otcovi styk umožní a v akom rozsahu (resp. kedy ho preruší). Zamietnutím návrhu otca, súd deti pripravuje o otca, o normálny a adekvátny kontakt s ním a o to, aby aj otec (aspoň touto formou styku) mohol byť súčasťou života detí, aby sa mohol aspoň čiastočne podieľať na ich výchove. Súd prvej inštancie otca svojím rozhodnutím zásadným spôsobom obmedzuje v jeho rodičovských právach, a to bez relevantného dôvodu. Rozhodnutím súdu a správaním matky (ktorá o deťoch rozhoduje sama, bez vedomia a súhlasu otca, dokonca sama stanovuje, či sa styk uskutoční a ako dlho bude trvať) je otec v podstate svojich rodičovských práv pozbavený. Súd tiež opomína, že pravidelný a čo najširší kontakt otca a detí na diaľku je nevyhnutný aj z dôvodu udržania schopnosti detí plynule komunikovať v angličtine, nakoľko otec a ani jeho rodina nehovorí po slovensky a s deťmi sú schopní komunikovať výlučne v angličtine. Ako otec už uvádzal v podanom návrhu, v čase, keď boli deti v USA mali pravidelný kontakt s oboma rodičmi (deti boli v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a v čase, kedy mal deti v starostlivosti jeden rodič druhý rodič realizoval denný kontakt s deťmi na diaľku v trvaní 1 hod.). V danom prípade bolo rešpektované právo rodičov a detí na rodinný život, právo rodičov na výchovu a starostlivosť o svoje deti a právo detí na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov. Je zrejmé, že súd v USA pristupoval k ochrane základných ľudských práv oboch rodičov a detí inak, ako je tomu na území SR. Tento stav sa po návrate detí na územie SR zmenil a styk otca s deťmi (na diaľku) je ponechaný na uvážení matky, pričom matka požiadavky otca na širší kontakt s deťmi na diaľku jednoducho ignoruje. V podstate sa len opakuje situácia, ktorá bola prítomná v období od januára 2017 do októbra 2019. Matka opäť na otca útočí, očierňuje ho v očiach súdu (ohľadom jeho údajného nevhodného správania počas kontaktu s deťmi, čo otec popiera), sústreďuje sa na svoju snahu otca o deti pripraviť, a to aj obmedzeným kontaktom otca s deťmi. Matka nie je schopná a ani ochotná rešpektovať otca ako druhého rodiča a vôbec neberie ohľad na deti, ktoré majú otca rady a chcú s ním tráviť čo najviac času (kontakt otca s deťmi je aktuálne možné realizovať len na diaľku). To, že by mala byť medzi rodičmi uzavretá dohoda o úprave styku na diaľku, ktorá mala byť odsúhlasená počas mediálneho procesu, nie je pravda. Súd ohľadom tejto skutočnosti vychádzal výlučne z tvrdení matky, ktoré nie sú ničím podložené a navyše nie sú ani pravdivé. Otec požadoval a vždy aj požaduje širší styk s deťmi na diaľku, ktorý matka nie je schopná a ani ochotná umožniť. Súd zamietnutím návrhu otca ponechal výlučne na rozhodnutí matky, či styk otcovi a deťom, podľa ňou tvrdenej dohody, umožní alebo nie. Matka navyše vo svojom vyjadrení sama uviedla, že styk nerozšírila a ani ho rozšíriť neplánuje, a to z dôvodov údajného nevhodného správania otca. Aj pokiaľ by dohoda medzi rodičmi existovala (čo však matka neosvedčila a otec to popiera), je zarážajúce, že súd nevidí dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia poukazujúc práve na túto údajnú dohodu, prehliadajúc fakt, že táto údajná dohoda samotnou matkou nebola dodržaná a styk otca s deťmi nebol matkou rozšírený ani o jeden deň (aj keď samotná matka udáva, že podľa ňou tvrdenej dohody sa tak malo stať). Matka svoj postoj k nerozšíreniu kontaktu otca a detí obhajuje údajným nedodržaním dohodnutých podmienok zo strany otca. Súd v podstate prisvedčil tvrdeniam matky a svojím postupom jej umožnil, aby ona sama rozhodovala o tom, kedy je údajná dohoda s otcom splnená a kedy údajné porušovanie dohody zo strany otca odôvodňujú (a do akej miery odôvodňujú) obmedzenie (nerozšírenie) jeho styku s deťmi. Súd prvej inštancie tak urobil napriek tomu, že žiadne tvrdenia matky neboli nielenže preukázané, ale ani osvedčené. Otec odmieta, že by matku počas styku s deťmi osočoval alebo by sa voči deťom správal nevhodne. Je potrebné zdôrazniť, že matka ako účastník konania nemôže mať právo rozhodovať o tom, či je oprávnené obmedziť styk otca s deťmi pre ňou tvrdené údajné porušenie dohody. Súd prvej inštancie svojím rozhodnutím takúto svojvôľu matky umožnil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v záujme maloletých detí, ktoré majú nepochybne právo na kontakt s otcom. Rozhodnutie súdu závažným spôsobom zasahuje do ústavných a medzinárodnými dokumentmi garantovaných práv detí a otca (práva na rodinný život, práva detí na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov, práva oboch rodičov na výchovu a starostlivosť o deti, práva na spravodlivé konanie a práva na súdnu ochranu). Je nepochybné, že keďže matka maloletým deťom umožňuje len veľmi úzky, nepriamy kontakt s otcom (styk v trvaní 15-20 min. 2x týždenne nie je možné označiť inak), je tu daná potreba úpravy takejto formy styku súdnym rozhodnutím. Takéto rozhodnutie je nevyhnutné, najmä vzhľadom na vek maloletých detí, na zachovanie a rozvíjanie ich vzťahu s otcom. Postoj súdu, ktorý považuje aktuálny rozsah realizovaného styku na diaľku za postačujúci a nevyvolávajúci potrebu jeho rozšírenia, je zarážajúci a vzbudzujúci pochybnosti o rovnosti účastníkov tohto konania. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu je zrejmé, že súd uprednostňuje matku, s ktorej nepodloženými (a ani len neosvedčenými) tvrdeniami sa stotožnil. Otec nechce a ani

nikdy nechcel nič viac, len tráviť plnohodnotný čas s deťmi, pričom aktuálne je možné realizovať styk výlučne na diaľku. Otec považuje za potrebné poukázať na bod 30. odôvodnenia rozhodnutia, kde súd prvej inštancie uvádza, že podľa právnej zástupkyne matky návratové konanie vedené pred americkým súdom nie je právoplatne skončené z dôvodu, že otec vyhlásil osobný bankrot a jeho výsledok bude mať vplyv na ďalší postup súdu vo veci návratového konania v časti o náhrade trov konania. Otcovi nie je zrejmé, z akého dôvodu považoval súd za relevantné len tvrdenia právnej zástupkyne matky, keďže aj právna zástupkyňa otca súdu podaním zo dňa 02.03.2021 oznámila, že podľa informácie získanej od otca návratové konanie v USA v časti týkajúcej sa návratu detí na územie SR je právoplatne skončené, pričom rozhodnutie o trovách nemá vplyv na právoplatnosť rozhodnutia ohľadom návratu maloletých detí na územie SR. Táto skutočnosť opäť vzbudzuje pochybnosti o objektívnosti súdu a jeho rovnakom prístupe k účastníkom konania (matke a otcovi). K podaniu matky zo dňa 26.02.2021 otec uviedol, že dôvody, pre ktoré otec v októbri 2019 odišiel s deťmi do USA sú bližšie popísané v návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a na tieto otec v plnom rozsahu odkazuje. Otec popiera skutočnosti, ktoré matka vo svojom vyjadrení uvádza (platí to aj o popise cesty otca s deťmi do USA a obdobia po príchode detí a otca do USA). Matka na osvedčenie tvrdených skutočností nepredložila žiadny relevantný dôkaz. Navyše je zrejmé, že matka mala informácie o tom, kde sa deti nachádzajú, keďže začiatkom novembra 2019 podala na príslušný súd návrh na návrat detí na územie SR. Je pravdou, že striedavá starostlivosť rodičov o maloleté deti sa v USA začala realizovať od januára 2020 na základe rozhodnutia súdu. Dôvodom však bolo, že matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v USA odmietla návrh otca na realizovanie striedavej osobnej starostlivosti od začiatku decembra a trvala na svojej osobnej starostlivosti o deti bez úpravy styku otca s deťmi a tiež skutočnosť, že matka v decembri odchádzala z územia USA. Striedavá starostlivosť o deti a denný kontakt detí s druhým rodičom (ktorý deti v danom čase nemal v osobnej starostlivosti) bol návrh na úpravu osobnej starostlivosti o deti predložený otcom, nakoľko otec nemal a ani nemá záujem matku zo života detí vytláčať a ako rodiča ju rešpektuje a vždy rešpektoval. Tiež je potrebné zdôrazniť, že otec matke dňa 13.12.2019 umožnil video hovor s deťmi bez súdneho rozhodnutia. Po návrate detí na územie SR je opäť styk otca s deťmi (aktuálne možný len na diaľku) ponechaný (ako už bolo vyššie uvedené) na zvážení matky. Prvé tri mesiace prebiehali styky len jedenkrát týždenne max. 20-30 min, následne ich matka zmenila a kontakt sa realizoval 2x v trvaní 15 - 20. min., niekedy viac, inokedy menej. Tvrdenie matky, že styk na diaľku prebieha na základe dohody rodičov, ktorá mala byť uzavretá počas mediácie, nie je pravdivé. Otec musí rešpektovať styk s deťmi na diaľku, ktorý je matka ochotná mu poskytnúť a to v súčasnosti maximálne 2x týždenne (streda, sobota) v rozsahu 15-20 min. (tak ako vyplýva z otcom predložených, dôkazov). Matka totiž nemá a nikdy ani nemala (čo potvrdila aj vo svojom vyjadrení) žiadny záujem o poskytnutie styku v širšom rozsahu. Nie je pravdou, že by otec deti počas styku neprímerane zaťažoval, vypočúval ich, vynucoval ich absolútnu pozornosť, nechcel im dovoliť hovor ukončiť, keď mu deti povedali, že sú unavené a chcú ísť spať, predlžoval hovory niekedy aj na viac ako jednu hodinu. Tieto tvrdenia matky sú nepravdivé a čisto účelové. Kontakt detí s otcom na diaľku prebiehal a vždy prebieha prirodzene, deti a aj otec sa naň tešia a tento si spoločne užívajú, ak nemusia čeliť zásahom zo strany matky (ktorej sa evidentne radosť detí z kontaktu s otcom nepáči), ak nie sú ovplyvňované zo strany matky (ktorá deti niekedy ovplyvňuje v tom, čo majú otcovi povedať, resp. čo povedať nemajú, matka sa snaží pozornosť detí rozptýliť, reakcie matky sú niekedy hysterické, pričom ak sa komunikácia otca s deťmi nedeje podľa jej predstáv, jednoducho ju ukončí, prípadne stíši alebo vypne zvuk, aby sa deti a otec nepočuli, prípadne aj kameru). Kontakt otca s deťmi na diaľku nikdy netrval viac ako 30 min. (s výnimkou 2 prípadov) a už vôbec nie 1 hodinu, resp. viac, aj keď by si to otec veľmi želal. Aktuálne prebieha styk max. 15-20 min., resp. menej (pričom ako deti pred otcom uviedli, matka ich informovala, že otec má záujem o kontakt s nimi len v tomto rozsahu, čo sa vôbec nezakladá na pravde). Matke evidentne prekáža, že otec a deti majú láskyplný vzťah (ktorý bol preukázaný aj v konaní vo veci rozvodu manželstva a úpravy pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva), že s otcom chcú tráviť čas. Je pochopiteľné, že otec deťom avizoval svoj návrat na územie SR (hneď ako to bude možné), nakoľko má záujem sa o deti starať, ako tomu bolo aj v USA, kedy deti prosperovali a nejavili žiadne psychické ani iné problémy. To, čo popisuje matka, t.j. nočné desy, výkriky zo sna a pocikávanie sa, resp. tiky tváre u K., ku čomu malo takmer dennodenne dochádzať v USA, nie je pravda. Deti, v čase keď boli v starostlivosti otca v USA, žiadne takého prejavy nemali. Pokiaľ ich majú pri matke, potom zrejmu príčinou je absencia prítomnosti otca v ich životoch. Tiež nie je pravdivé tvrdenie matky, že deti sa nedožadujú častejšieho kontaktu s otcom. Deti, keď s otcom volajú sa ho opakovane pýtajú a žiadajú ho o častejší kontakt. Častejší a dlhší kontakt otca s deťmi na diaľku je v najlepšom záujme maloletých detí. Jediné, čo tomuto bráni je nezáujem matky o udržanie vzťahu otca s deťmi na čo matka doslova zneužíva súčasnú situáciu a účelovo popisuje údajné nevhodné správanie otca, ktoré otec v plnom rozsahu popiera. Takéto správanie matky musí ísť na jej ťarchu a nie

na ťarchu otca a detí. Vzhľadom na vyššie uvedené zásadné skutočnosti otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava V, č. k. 68P/35/2021-88, zo dňa 05.03.2021 tak, že návrhu otca vyhovie a nariadi neodkladné opatrenie v nasledovnom znení: Matka je povinná umožniť otcovi každý utorok, stredu a štvrtok v čase od 19:00 do 19:30 hod. a každú sobotu a nedeľu v čase od 18:30 hod. do 19:30 hod. kontakt s maloletým K. B., nar. XX.XX.XXXX a G. M., nar. XX.XX.XXXX prostredníctvom Skype. Matka je povinná deti na tento styk riadne pripraviť. Matka je povinná zariadenie na ktorom je nainštalovaný Skype určený na kontakt maloletých detí s otcom riadne pripraviť tak, aby každé dieťa mohlo s otcom komunikovať.

12. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a v rámci svojho vyjadrenia navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil. O trovách konania navrhla rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Matka v celom rozsahu zotrváva na svojom písomnom vyjadrení k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia a s tvrdeniami otca uvádzaných v jeho odvolaní sa v ničom nestotožňuje. Z obsahu odvolania otca vyplýva, že nesprávne porozumel dôvodom, pre ktoré súd jeho návrh zamietol, a že nerozlišuje medzi zákonnými podmienkami pre vydanie neodkladného opatrenia a rozsahom dokazovania pre potreby rozhodnutia vo veci samej. Otec vo svojom odvolaní svoju osobu opäť vykresľuje v polohe obete „slovenskej justičnej mašinérie“. Pri čítaní otcovho odvolania matka nadobudla pocit, že odvolanie opisuje príbeh úplne iného rodiča ako toho, ktorý v skutočnosti na viac ako trištvrte roka prevrátil svojím dvom deťom a ich matke život úplne naruby, keďže ich zavliekol do cudziny, kde sa matka musela náročným spôsobom domáhať nariadenia návratu maloletých detí na Slovensko - do krajiny ich obvyklého pobytu. Matka má za to, že súd prvej inštancie správne ustálil, že aktuálne nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu otca, ktorý neosvedčil potrebu naliehavej úpravy pomerov účastníkov konania, keďže jeho kontakt s deťmi prostredníctvom videohovorov je aktuálne zabezpečovaný na pravidelnej báze. Cez tento záver súdu prvej inštancie nemožno prisvedčiť otcovmu názoru, že súd zamietol jeho návrh z dôvodu, že „nemal preukázanú nutnosť širšej úpravy styku otca s maloletými deťmi“. S prihliadnutím na tento záver súdu prvej inštancie rovnako nemožno súhlasiť s názorom otcom, keď napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie označuje za arbitrárne a zásadne obmedzujúce výkon jeho rodičovských práv bez relevantného dôvodu, ba dokonca, že týmto rozhodnutím je „v podstate svojich rodičovských práv pozbavený“. Otec sa vo svojom odvolaní, takmer v každom jednom odstavci, odvoláva na potrebu realizácie jeho rodičovských práv, ochranu jeho základných ľudských práv a slobôd, jeho ústavných práv, potreby garantovania práv detí a otca garantovaných medzinárodnými dokumentmi a podobne. Vyslovil názor, „že iba americký súd v tomto prípade postupoval v súlade s rešpektovaním práva rodičov a detí na rodinný život, právo rodičov na výchovu a starostlivosť o svoje deti a právo detí na výchovu a starostlivosť zo strany svojich rodičov, čím súd v USA pristupoval k ochrane základných ľudských práv oboch rodičov a detí inak, ako je tomu na území SR“. Matka s uvedeným súhlasí s výhradou posledného tvrdenia otca, že v USA tomu bolo inak ako v SR. Súd v USA totiž zabezpečil výkon starostlivosti obidvoch rodičov pod supervíziou súdom odsúhlasených osôb, teda mal plnú kontrolu nad rodinou, zabezpečenú bezpečnosť obidvoch maloletých detí a prehľad o spôsobe výkonu starostlivosti obidvoch rodičov o maloleté deti. Za daných okolností to bolo nie len užitočné, ale aj nevyhnutné a vzhľadom na americký systém práva aj možné. V tejto súvislosti je však potrebné zdôrazniť, že ten istý americký súd, bez pochybností ustálil, že otec sa dopustil rodičovského únosu, deti pred neoprávneným premiestnením mali obvyklý pobyt na území SR, neboli splnené podmienky pre nenariadenie návratu podľa čl. 13 Haagskeho dohovoru, a preto tento súd nariadil návrat maloletých detí do krajiny ich obvyklého pobytu, súčasne uznajúc, že vo veci starostlivosti o maloleté deti je právomocný výlučne a len slovenský súd, avšak vediac, že o kontakte otca s maloletými deťmi, jeho forme a rozsahu, na území Slovenskej republiky doposiaľ nebolo meritórne rozhodnuté a o tomto slovenský súd naďalej koná a rozhodne. Matka zotrvala na svojich vyjadreniach a naďalej tvrdí, že videokontakt otca s maloletými deťmi bol od ich návratu realizovaný na dobrovoľnej báze a až následne začal proces mediácie medzi americkými právnymi zástupcami oboch rodičov vo veci kontakte otca s maloletými deťmi a ďalších medzi rodičmi nedoriešených otázok. Je zarážajúce, že otec dohodu o jeho kontakte s maloletými deťmi popiera a namieta jej neosvedčenie súdu, keď týchto rokovaní bol účastný a obaja rodičia súdu prvej inštancie zhodne potvrdili, že videokontakt otca s maloletými deťmi sa realizuje v dohodnutom rozsahu pri dodržaní dohodnutých podmienok. Matka súčasne uviedla, že rokovania so stranou otca sú náročné, poznačené zmenami uplatňovaných nárokov, uplatňovaním práv, o ktorých nebolo rozhodnuté a podobne. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí správne konštatuje, že nariadením neodkladného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až v rozhodnutí vo veci samej, a preto už z charakteru samotného neodkladného opatrenia

vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. V danom prípade mal súd osvedčené základné skutočnosti, na základe ktorých zistil, že konkrétne, reálne a bezprostredné ohrozenie nároku účastníka osvedčené nebolo, a preto na tomto základe rozhodol správne, keď návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Matka uviedla, že nemá záujem „devastovať“ vzťah otca s deťmi, ani otca zo života detí vylúčiť. Práve z týchto dôvodov umožňuje deťom pravidelný kontakt s otcom, ktorý vzhľadom na realizovaný rozsah je pre deti v súčasnosti dostatočný a vyhovujúci. Matka považuje za správny záver súdu konštatovaný v bode 37. odôvodnenia, že vo veci samej sa bude riadiť právnym názorom vysloveným odvolacím súdom Krajským súdom v Bratislave, podľa ktorého má uloženú povinnosť vykonať znalecké dokazovanie pri opätovnom rozhodovaní o úprave rodičovských práv a povinností rodičov k deťom na čas po rozvedení, v časti o styku otca s deťmi a na základe takto vykonaných dôkazov vo veci samej rozhodne. Uviedla, že iba takýto postup a vyhodnotenie aktuálneho stavu v čase rozhodnutia súdu môže položiť základ pre rozhodnutie súdu, v súlade s najlepším záujmom maloletých detí, rešpektujúc práva obidvoch rodičov. V rámci svojho dopĺňujúceho vyjadrenia matka zotrvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, pričom popísala ďalšie situácie, ktoré podľa matky negatívne vplyvajú na maloleté deti, ale aj na ňu.

13. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť (§ 388 CSP).

14. Podľa § 65 CMP odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

15. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

16. Podľa § 367 ods. 3 CMP uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že manželstvo rodičov detí bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 19.02.2019 č.k. 20P/18/20217- 1374, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, zastupovaním a správou ich majetku boli oprávnení obaja rodičia, súd určil otcovi výživné na maloletého K. v sume 400,- € a na maloletého G. v sume 350,- €, v každom kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky. Súd zakázal otcovi vycestovať s oboma deťmi mimo územia Slovenskej republiky bez súhlasu matky a prítomnosti matky alebo bez rozhodnutia súdu, ktorým by otcovi udelil súhlas na vycestovanie s maloletými deťmi mimo územia SR. Súd prvej inštancie zároveň upravil styk otca s deťmi na každý párny týždeň od piatka od 16:00 hod. do nasledujúceho pondelka do 08:00 hod. a každý nepárny týždeň od štvrtka od 16:00 hod. do nasledujúceho piatka do 08:00 hod. s tým, že maloleté deti prevezme v predškolskom alebo školskom zariadení, ktoré deti navštevujú a po ukončení styku ich na rovnakom mieste odovzdá a v prípade neprítomnosti detí v tomto zariadení bude miestom prevzatia a odovzdania bydlisko matky. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie obaja rodičia a odvolací súd rozsudkom zo dňa 12.11.2019 č.k. 11CoP/241/2019-1726 a) výrok o zákaze vycestovania otca s deťmi zmenil tak, že otcovi zakázal vycestovať s deťmi mimo územia SR bez písomného súhlasu matky alebo bez rozhodnutia súdu o nahradení súhlasu matky s vycestovaním s maloletými deťmi mimo územia SR; b) výrok o úprave styku otca s deťmi zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, c) vo zvyšnej napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu ďalej zistil, že konanie v časti úpravy styku otca s deťmi bolo uznesením č. k. 20P/18/2017-1778 zo dňa 05.05.2020 (právoplatné dňa 01.06.2020) prerušené do právoplatného skončenia konania o nariadenie návratu detí na územie Slovenskej republiky, ktoré sa vedie na United States District Court for the Northern District of Illinois (Chicago Division), pod spis. zn. 1:19- cv-07298 (No. 19 C 07298). Z obsahu spisu sp. zn. 20P/18/2017 mal súd prvej inštancie preukázané, že v návratovom konaní vedenom na americkom súde (No. 19 C 07298, K. v. K.) bolo vykonané aj znalecké dokazovanie štátom ustanoveným znalcom, ktorý mal vyšetrovať deti aj rodičov. Dňa 21.07.2020 bolo v konaní o nariadenie návratu maloletých detí K. na Slovensko (vedené pred United States District Court for the Northern District of Illinois (Chicago Division) vydané rozhodnutie, ktorým súd nariadil návrat detí na územie Slovenskej republiky. Predmetné konanie týkajúce sa úpravy práv a povinností k maloletým deťom v rozsahu úpravy styku otca s maloletými deťmi nie je doposiaľ právoplatne skončené.

18. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky

pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

19. Z tvrdení otca uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z tvrdení otca uvedených v rámci odvolania vyplýva, že od decembra 2020 sa kontakt s deťmi realizuje dvakrát v týždni na 15-30 minút a jeho realizácia závisí podľa tvrdenia otca výlučne od rozhodnutia matky, nakoľko osobný kontakt otca s deťmi aktuálne nie je možný. Matka v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že video - hovory medzi otcom a maloletými deťmi prebiehajú, a to vždy v stredu a v sobotu, pričom ich dĺžka je rôzna, vždy približne 15- 30 minút a aj z tohto dôvodu nevidí potrebu bezodkladnosti úpravy pomerov. Taktiež zdôraznila, že uvedená forma styku sa realizuje na základe dohody o úprave styku otca s maloletými deťmi uzavretej medzi rodičmi v rámci mediačného procesu, s ktorou obaja rodičia súhlasili. Otec však uzavretie tejto dohody, ktorá mala byť uzavretá v rámci mediačného procesu poprel. Na základe uvedeného bolo potrebné v rámci odvolacieho prieskumu posúdiť, či uvedený Skype kontakt, ktorý prebieha medzi otcom a maloletými deťmi každú stredu a sobotu v trvaní 15- 30 min. je toho času dostatočným kontaktom medzi otcom a maloletými deťmi. Odvolací súd na jednej strane dáva za pravdu matke, že otec si takpovediac sám svojím prístupom (medzinárodným únosom do USA) sťažil svoju prítomnosť na území Slovenskej republiky, z dôvodu prebiehajúceho trestného stíhania voči jeho osobe a tým si takpovediac sťažil aj svoj kontakt s maloletými deťmi na území Slovenskej republiky. Na druhej strane je treba uviesť, že otec má s maloletými deťmi pekný vzťah, otec o maloleté deti javí záujem, chce sa im venovať a výchovne na nich vplývať. Preto sa snaží domôcť svojho kontaktu s maloletými deťmi takou formou, akou je to pre neho momentálne možné. Odvolací súd v tomto prípade ustálil, že skype kontakt tak, ako je toho času nastavený (t.j. 2x do týždňa v rozsahu 15- 30 min) nie je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočný. V tomto prípade je treba zohľadniť špecifiká danej situácie a pri rozhodovaní prihliadnuť na upevňovanie a rozvíjanie vzťahu otca a maloletých detí, ktoré sa však nedá reálne realizovať 2x do týždňa v rozsahu 15- 30 min. Maloleté deti v tomto prípade nemôžu byť rukojemníkmi konfliktného vzťahu medzi rodičmi, pričom je treba zdôrazniť, že komunikácia maloletých detí s otcom v anglickom jazyku prostredníctvom Skype kontaktu je v tomto období t.j. za situácie, že otec na územie Slovenskej republiky môže prísť iba s určitými komplikáciami jediná cesta, ako udržať a aj rozvíjať vzťah otca s maloletými deťmi. V tomto prípade, ak by odvolací súd prihliadol iba k tomu, že otec si za uvedenú situáciu môže takpovediac sám, zároveň by však uvedeným postupom odvolací súd „vytrestal“ aj maloleté deti, ktoré kontakt (zatiaľ aspoň skype kontakt) s otcom potrebujú udržiavať pravidelne a často. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní taktiež zohľadnil, že súd prvej inštancie pri zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z toho, že medzi rodičmi je uzavretá dohoda o úprave styku otca s maloletými deťmi, ktorú rodičia uzatvorili v rámci mediačného procesu, a s ktorou obaja súhlasili, a ktorá sa aj realizuje. Táto skutočnosť sa však v priebehu odvolacieho prieskumu stala sporná, nakoľko otec uzavretie tejto dohody s matkou poprel a matka v konaní v tomto smere nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci uzavretie predmetnej rodičovskej dohody. Na základe uvedeného odvolací súd ustálil, že rozsahu skype kontaktu otca s maloletými deťmi, a to konkrétne 2 x cez týždeň (utorok a štvrtok v rozsahu 30 min) a každú nedeľu večer v rozsahu 1 hodiny (aby deti mohli otcovi porozprávať, čo cez víkend zažili) bude pre otca aj pre maloleté deti toho času primeraný a zodpovedajúci neodkladnej úprave pomerov, vychádzajúcej z daného stavu. Pri rozhodovaní odvolací súd prihliadol aj na skutočnosť, že pridanou hodnotou tejto úpravy styku je to, že matka formu tohto styku môže spolu s maloletými deťmi realizovať kdekoľvek, a zároveň bude naplnený (v rámci daných možností) aj účel zachovania kontaktu otca s maloletými deťmi. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým matke uložil povinnosť dočasne umožniť otcovi Skype kontakt s maloletým K. B. K., narodeným dňa XX.XX.XXXX a G. M. K., narodeným dňa XX.XX.XXXX a to každý utorok a štvrtok v čase od 19,00 hod. do 19,30 hod. a každú nedeľu v čase od 18,30 hod. do 19,30 hod. Toto neodkladné opatrenie bude trvať na čas do právoplatného skončenia konania o úprave styku otca s maloletými deťmi vedenom na súde prvej inštancie pod sp.zn. sp.zn. 20P/18/2017. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne vyhovel, pričom v rozsahu prevyšujúcej časti návrh otca ako nedôvodný zamietol (§ 388 CSP).

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).